

Αθεΐα ή ειδωλολατρία; (Αρχ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι.Μ. Πατρών)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 1 Ιανουαρίου, 2006

Είναι άραγε αυτοί που δηλώνουν 'άθεοι' όντως άθεοι;

Είναι αθεΐα ή αντιχριστιανισμός;

Ο άνθρωπος της εποχής μας χαρακτηρίζεται ως ο πιο αντιφατικός όλων των εποχών. Οι διαθέσεις του είναι τελείως αντιφατικές. Απαισιοδοξία και ελπίδα, απελπισία και προσδοκία συγκρούονται μέσα του, οδηγώντας τον σε μια αγχώδη αναζήτηση πορείας.

Ο σύγχρονος αντιφατικός άνθρωπος αγωνίζεται να αντικαταστήσει την πίστη του προς τον Χριστό με την πίστη του στον άνθρωπο. Τοιουτοτρόπως ο α-θεϊσμός του έλαβε την μορφή του αντι-χριστιανισμού. Και τούτο γιατί αθεϊσμός σημαίνει το να πορεύεται κανείς σ' αυτή την ζωή χωρίς θεό, ά-θεος, μακριά από τον θεό. Αυτό, όμως, στην πραγματικότητα δεν συμβαίνει, γιατί ο άνθρωπος της εποχής μας είναι ασυνεπής προς την αθεΐα, θα λέγαμε, ότι περισσότερο κλείνει προς την ειδωλολατρία, παρά . προς την αθεΐα.

Αναγνωρίζει το «θείο» ακόμη κι όταν πιστεύει ότι αρνείται τον θεό. Διαισθάνεται ότι μέσα του υπάρχει μια ανάγκη του «θείου» που είναι ανίκητη. Αυτό γίνεται φανερό από το ότι θεοποιεί την κοινωνία που ζει, θεοποιεί το κράτος, θεοποιεί την αφηρημένη δικαιοσύνη ή την επιστήμη, θεοποιεί την κοινωνική τάξη, θεοποιεί μια συγκεκριμένη κοινωνική ή πολιτική δομή. Και μέσα στην υποτιθέμενη αθεΐα του, κατασκευάζει έναν δικό του ή της ομάδος, στην οποία ανήκει, θεό.

Ο Νικόλαος Μπερντιάεφ γράφει χαρακτηριστικά: «Αυτό που πρέπει να γίνη είναι να διερευνηθούν οι λόγοι και τα κίνητρα που κείνται πίσω από την βεβαίωση της αθεΐας». (Αλήθεια και Αποκάλυψη, Αθήνα 1987, σελ. 153).

Και είναι γεγονός ότι, εάν διερευνηθούν οι λόγοι, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι ο αθεϊσμός του σύγχρονου ανθρώπου είναι αντι-χριστιανισμός. Το όνομα του Ιησού αποτέλεσε και αποτελεί το μεγάλο σκάνδαλο για την ανθρώπινη σκέψη. Η «θετική» γνώση του ανθρώπου της τρίτης χιλιετίας δεν είναι δυνατόν να κάμει προσιτή την αιώνια αλήθεια, ότι ο θεός έγινε άνθρωπος.

Στην Γ', στην Δ' στην ΣΤ' και στην Ζ' Οικουμενική Σύνοδο η Εκκλησία αγωνίσθηκε να διάσωση την αλήθεια της Σαρκώσεως του θεού Λόγου από την αλλοίωση της σε διανοητικό επίπεδο. Ο Χριστός των αιρέσεων ήταν ένα υπόδειγμα ηθικού και τέλειου ανθρώπου ή μια αφηρημένη έννοια ενός άσαρκου θεού.

Για τον λόγο αυτό ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός επιμένει: «θεόν ενανθρωπήσαντα

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

λέγομεν, ουκ άνθρωπον αποθεωθέντα» (Περί Πίστεως Ορθοδόξου, 3, 47).

Αυτόν τον θεό, τον θεό των Προφητών, των Αποστόλων και των Πατέρων, τον φανερωθέντα «εν σαρκί», προσπαθεί ο άνθρωπος της εποχής μας να αρνηθή και να επιβάλλη στην θέση του ένα «σύγχρονο θεό», αποθεοποιημένο και εξανθρωπιμένο. Στην ουσία, η στροφή αυτή είναι ενάντια στο Μυστήριο της Θείας Οικονομίας και εν προεκτάσει ενάντια στην Εκκλησία.